

PARAULA I VIDA

La pobresa està al cor de l'Evangelí

En finalitzar l'Any Jubilar de la Misericòrdia, el Papa Francesc disposà que, com a signe concret d'aquell Any Sant, se celebrés a tota l'Església, la **Jornada Mundial dels Pobres**, el diumenge anterior a la solemnitat de Crist Rei. I avui la celebrem per primera vegada. Ha de ser una Jornada que ajudi les comunitats cristianes i cada batejat a reflexionar sobre la pobresa que està al cor de l'Evangelí i sobre el fet que hem de posar els pobres en el centre del nostre interès. Pobres de tots els tipus de pobreses, perquè no és només la pobresa material la que fa malbé la persona humana, són també les carències d'amistat i d'amor, les manipulacions dels qui menys tenen, la seva utilització com a mercaderia. La pobresa «és fruit de la injustícia social, la misèria moral, la cobdícia d'uns pocs i la indiferència generalitzada», diu el Sant Pare Francesc. Si traguéssim la pobresa de l'Evangelí, no es comprendria res del missatge de Jesús, perquè Ell s'ha identificat amb els petits i els pobres, i ens jutjarà a partir de les obres de misericòrdia (cf. *Mt* 25,31-46).

El fonament de la «teologia de la pobresa» és que Jesucrist que era ric, es féu pobre, i es va abaixar per nosaltres. La pobresa cristiana no és una ideologia. Jesús proclamà «*Benaurats els pobres en l'esperit*» (*Mt* 5,3) perquè comprenguéssim que hem de deixar-nos enriquir per la pobresa de Crist i no voler ser rics amb altres riqueses que no siguin les de Crist. Quan ajudem els pobres, convé que els ajudem del que és nostre i no del que és superflu, perquè reconeixem que els pobres ens enriqueixen, ja que Jesús ha dit que Ell mateix està en el pobre.

«**Fills meus, no estimem amb frases i paraules, sinó amb obres i de veritat**» (*1Jo* 3,18). Aquest és el lema que el Papa Francesc ens dóna per a aquesta Jornada Mundial dels Pobres d'enguany, que té com a objectiu, en primer lloc, estimular els creients perquè reaccionem davant la cultura del descartar i del malbaratament, fent nostra la cultura de l'encontre. Alhora, la invitació està dirigida a tots, independentment de la seva confessió religiosa, perquè ens disposem a compartir amb els pobres a través de qualsevol acció de solidaritat, com a signe concret

de fraternitat. Déu va crear el cel i la terra per a tots; i no podem traïr el do original destinat a la humanitat sense cap exclusió. Per als deixebles de Crist, la pobresa és sobretot vocació a seguir Jesús pobre, caminar rere d'Ell i amb Ell, pel camí que porta a la felicitat del Regne del cel.

El Document dels Bisbes de la CEE del 2015 «**Església servidora dels pobres**» acaba fent unes **propostes esperançadores des de la fe**: 1. Promoure una actitud de contínua renovació i conversió; 2. Conrear una sòlida espiritualitat que doni consistència al nostre compromís social; 3. Recolzar-se en la força transformadora de l'evangelització; 4. Aprofundir en la dimensió evangelitzadora de la caritat i de l'acció social; 5. Promoure el desenvolupament integral de la persona i afrontar les arrels de les pobreses; 6. Defensar la vida i la família com a béns socials fonamentals; 7. Afrontar el repte d'una economia inclusiva i de comunió; i 8. Enfortir l'animació comunitària. Són tot un programa per a donar consistència a l'amor i el servei dels pobres.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

46è Encontre de rectors i formadors amb Mons. Patrón

Els dies 27, 28 i 29 d'octubre a la Casa de la Institució Teresiana de los Negrales (Madrid), on reposen les restes de Sant Pere Poveda, prevere i màrtir, va tenir lloc el 46è Encontre dels rectors i formadors dels Seminaris Majors i Menors d'Espanya, amb alguns directors espirituals, que organitzava la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, de la Conferència Episcopal Espanyola. Foren unes jornades monogràfiques amb la presència inestimable de l'Arquebisbe Secretari per als Seminaris de la Congregació per al Clergat, Mons. Jorge Carlos Patrón Wong, per aprofundir en la nova *Ratio Fundamental*, o Pla de formació per als preveres, publicada el 8 de desembre de l'any passat, i que ara ha d'orientar l'edició de la nova *Ratio Nationalis*, per a Espanya, que s'està treballant per part dels Bisbes de la Comissió episcopal que presideix Mons. Joan-Enric Vives amb el Consell Assessor de Rectors.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Qui pot salvar-se?

Un dia Jesús va proposar a un ric: «Vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres... Després vine i segueix-me» (*Mt* 10,17ss). El ric no va seguir la crida, i davant la seva negativa, Jesús va comentar: «Fills meus, que n'és de difícil entrar al Regne de Déu». I els deixebles, que teòricament ho havien deixat tot per seguir-lo, van dir sorpresos i desconcertats: «Si és així, qui pot salvar-se?» Aquesta expressió va més enllà del que sembla. No es tracta només d'«anar al cel». «Salvar-se» vol dir alliberar-se de tot el que ens perd i viure la veritable vida en l'Esperit de Déu, ara i eternament. Quan parlem de la vida veritable, no volem pronun-

ciar una frase feta; volem dir la bona resolució dels desafiaments que no s'estalvien a ningú: la relació amb els altres, difícils i potser hostils, la infidelitat d'algú que estimo, la mort d'un fill, una desfeta econòmica que deixa la família al carrer, la prohibició de la pròpia llengua, la nostra actitud davant el desequilibri global que ens fa privilegiats... Jesús diu que l'únic camí per poder viure bé la difícil vida humana, és desprendre's de tot egoisme i de tota seguretat material i seguir-lo en el camí de l'amor, del perdó, agafant la creu. Davant d'això s'entén la pregunta dels deixebles: «Qui pot viure així?»

La resposta de Jesús és com un resum de tot el seu missatge. «Als homes els és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot». Vista la història, i el present, de la humanitat, la primera part de la resposta és evident; una vida de pau, d'amor, de justícia per a tothom, de superació d'egoismes i violències ha estat i continua sent impossible. I aquí ressona el missatge evangèlic: «...però Déu ho fa possible». La primera obra de Déu ha estat Jesús mateix, que va estimar fins al final, i darrere d'ell tants i tants que han superat els seus egoismes i han trobat la vida.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

La pobreza está en el corazón del Evangelio

Al finalitzar el Año Jubilar de la Misericordia, el Papa Francisco dispuso que, como signo concreto de aquel Año Santo, se celebrara en toda la Iglesia, la **Jornada Mundial de los Pobres**, el domingo anterior a la solemnidad de Cristo Rey. Y hoy la celebramos por primera vez. Debe ser una Jornada que ayude a las comunidades cristianas y a cada bautizado a reflexionar sobre la pobreza que está en el corazón del Evangelio y sobre el hecho de que debemos poner a los pobres en el centro de nuestro interés. Pobres de todos los tipos de pobrezas, porque no es sólo la pobreza material la que daña la persona humana, son también las carencias de amistad y de amor, las manipulaciones de los que menos tienen, su utilización como mercancía. La pobreza «es fruto de la injusticia social, la miseria moral, la codicia de unos pocos y la indiferencia generalizada», dice el Papa Francisco. Si sacáramos la pobreza del Evangelio, no se comprendería nada del mensaje de Jesús, porque Él se ha identificado con los pequeños y los pobres, y nos juzgará a partir de las obras de misericordia (Mt 25,31-46).

El fundamento de la «teología de la pobreza» es que Jesucristo que era rico, se hizo pobre, y se abajó por nosotros. La pobreza cristiana no es una ideología. Jesús proclamó «*Bienaventurados los pobres en el espíritu*» (Mt 5,3) para que comprendiéramos que debemos dejarnos enriquecer por la pobreza de Cristo y no querer ser ricos con otras riquezas que no sean las de Cristo. Cuando ayudemos a los pobres, conviene que les ayudemos de lo nuestro y no de lo superfluo, porque reconocemos que los pobres nos enriquecen, ya que Jesús dijo que Él mismo está en el pobre.

«**Hijos míos, no amemos con frases y palabras, sino con obras y de verdad**» (1Jn 3,18). Este es el lema que el Papa Francisco nos da para esta Jornada Mundial de los Pobres de este año, que tiene como objetivo, en primer lugar, estimular a los creyentes para que reaccionemos ante la cultura del descarte y del despilfarro, haciendo nuestra la cultura del encuentro. Asimismo, la invitación está dirigida a todos, independientemente de su confesión religiosa, para que nos dispongamos a compartir con los pobres a través de cualquier acción de solidaridad, como signo concreto de fraternidad. Dios creó el cielo y la tierra para todos; y no podemos traicionar el don original destinado a la humanidad sin exclusión. Para los discípulos de Cristo, la pobreza es sobre todo vocación a seguir a Jesús pobre, caminar tras Él y con Él, por el camino que lleva a la felicidad del Reino de los cielos.

El Documento de los Obispos de la CEE de 2015 «**Iglesia servidora de los pobres**» acaba haciendo unas **propuestas esperanzadoras desde la fe**: 1. Promover una actitud de continua renovación y conversión; 2. Cultivar una sólida espiritualidad que dé consistencia a nuestro compromiso social; 3. Apoyarse en la fuerza transformadora de la evangelización; 4. Profundizar en la dimensión evangelizadora de la caridad y de la acción social; 5. Promover el desarrollo integral de la persona y afrontar las raíces de las pobrezas; 6. Defender la vida y la familia como bienes sociales fundamentales; 7. Afrontar el reto de una economía inclusiva y de comunión; y 8. Fortalecer la animación comunitaria. Son todo un programa para dar consistencia al amor y el servicio de los pobres.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Reunió de la CET

El dia 24 d'octubre de 2017 va tenir lloc la reunió n. 224 de la Conferència Episcopal Tarraco-nense (CET), a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona. La reunió fou presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, Arquebisbe metropolità de Tarragona, i hi van assistir tots els seus membres. Per primer cop hi van participar els nous auxiliars de l'Arquebisbat de Barcelona, Mons. Sergi Gordo i Mons. Antoni Vadell. També, els bisbes han felicitat Mons. Sebastià Taltavull pel seu nomenament com a Bisbe de Mallorca, que prendrà possessió d'aquesta seu el proper 25 de novembre.

Després de reflexionar sobre la situació social que està vivint el país, van tractar diverses qüestions proposades a l'ordre del dia, de litúrgia, treball envers les drogodependències, amb la presència de representants del CECAS, la propera escaiença del núm.

2.000 de la revista *Catalunya Cristiana*, i la situació de la Pastoral Penitenciària a Catalunya, entre d'altres.

L'endemà, els bisbes van participar a la inauguració oficial del curs 2017-2018 de l'Ateneu Sant Pacià de Barcelona, que agrupa les facultats de Teologia, Filosofia i Antoni Gaudí i diversos instituts.

JORNADA MUNDIAL DELS POBRES

«No estimem de paraula sinó amb obres»

Per al diumenge XXXIII del temps durant l'any, el Papa Francesc ha instituit una nova Jornada Mundial que està dedicada als pobres del nostre món.

Neix fruit de l'Any de la Misericòrdia. Al Sant Pare li va semblar necessari que, d'una manera especial, es subratllés i es valorés la necessitat de la intrínseca presència dels pobres en el sí de l'Evangelio, en el mateix cor de la Bona Notícia, tal com ho recull la Carta Apostòlica *Misericòrdia et Misera*, que es va adreçar amb motiu de l'Any de la Misericòrdia.

Aquest diumenge, a les nostres celebracions eucarístiques del Dia del Senyor, llegirem en la Litúrgia de la Paraula un fragment del llibre dels Proverbis que diu en un dels seus versets que la dona que segueix els dictats de Déu «obre la mà als pobres, l'allarga als necessitats»; en plena relació amb el missatge del Papa Francesc per aquesta jornada, que té com a títol «No estimem de paraula sinó amb obres».

Ens cal posar-nos mans a la feina de la caritat i la solidaritat. En un món on 1.200 milions de persones viuen amb 1 euro o menys al dia, ens cal viure alguna cosa més que paraules. Ens hem de posar mans a l'obra per ajudar a capgirar aquesta situació vergonyant del nostre món. I no només als paï-

sos subdesenvolupats, també a casa nostra on hi ha a les nostres parròquies persones —especialment en aquests darrers anys, gent gran— que viuen per sota del que es considera digne.

L'Evangelio ens parlarà dels «talents» i no només en el seu significat de diners, sinó amb un sentit de valors i actituds d'ajuda envers els altres. Els cristians no podem devaluar-nos i perdre aquests talents que Déu ens ha donat: els hem d'oferir a aquelles persones que necessiten de nosaltres, que necessiten les nostres bones obres. Les Obres de Misericòrdia formen part del nostre equipatge com a creients i de la nostra acció envers els altres.

El Papa ens demana en el seu Missatge que sapi-guem no només pregar per als pobres i amb els pobres, sinó que sapi-guem sortir a buscar-los, que ens atensem a ells; no podem repudiar-los i amagar-los de la nostra vida. I també ens demana fer de la nostra pregària d'aquest dia una pregària on els pobres, necessitats i exclosos siguin el centre de la mateixa.

La Carta acaba amb una frase que ens caldria meditar ben bé: «Els pobres no són un problema, sinó el recurs al qual anar per acollir i viure l'essència de l'Evangelio.»

Mn. Jaume Mayoral
Delegat episcopal de Càritas

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Com santa Teresa del Nen Jesús, aprenem la humilitat de Déu que s'ha fet petit per nosaltres» (1 d'octubre).

@Pontifex: «És mirant amb respecte i amor les persones que també nosaltres podem fer la revolució de la tendresa» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Només en el silenci de la pregària es pot aprendre a escoltar la veu de Déu» (4 d'octubre).

@Pontifex: «La missió de l'escola i dels mestres és desenvolupar en els alumnes el sentit de la veritat, del bé i de la bellesa» (5 d'octubre).

Visita Pastoral a Sant Julià de Lòria

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir la Missa de la Solemnitat de Tots Sants a la Parròquia de Sant Julià de Lòria, el dia 1 de novembre, dins la Visita Pastoral.

Aquella fou la celebració més important de la Visita Pastoral, i Mons. Joan-Enric Vives va posar en relleu en la seva homília, la vivència de la vida com un camí de l'home, com un viatge: «Fem un llarg viatge que semblaria que acaba amb la mort. Però des que hi ha ésser humà cerquem el més enllà.»

Va apuntar la importància de valorar les persones que ens acompanyen en el camí de la vida: «Avui és també un dia per considerar que la vida no la fem sols, la fem amb totes aquelles persones que ens han ajudat i que estimem i ens estimen. Perquè l'amor, va assenyalar Mons. Vives, és el conreu més important que podem fer durant el camí i és el que quedarà després de la nostra marxa». L'Arquebisbe també va recordar Sant Agustí quan afirma que «ens has creat per a Tu, Senyor, i el nostre cor està inquiet fins que reposi en Tu», per assenyalar als fidels que «nosaltres els éssers humans estem fets per a Déu i podem dir per arribar a Déu i poder veure'l cara a cara i arribar al repòs en ell, és la nostra fita».

Animà a viure en espais de joia i de felicitat, «espais happy», a la Parròquia i a la Vila. I estem cridats

a bastir una Església missionera, oberta i misericordiosa, hospital de campanya i sempre en sortida.

Hi van ser presents totes les autoritats de la parròquia, encapçalades pel Cònsol Major, Hble. Sr. Josep Miquel Vila, els Consellers de Comú, els Consellers Generals al Consell General de les Valls i el Ministre de Salut amb les seves famílies. La celebració eucarística fou concelebrada pel Rector de la Parròquia.

A la tarda, Mons. Joan-Enric Vives va visitar les diferents comunitats dels quarts de Sant Julià i va

fer en tots els seus cementiris una pregària pels difunts: a Bixessarri, a Fontaneda i a Nagol, a més de Sant Julià (cementiris nou i vell), tot acompanyant les famílies de les cases que hi tenien familiars, i podent-los saludar personalment. Va anar-hi acompanyat de les autoritats comunals, que van participar de les pregàries amb els veïns de cada quart. També va tenir l'oportunitat de visitar la petita església de Sant Cerni de Nagol, on va poder admirar les pintures romàniques juntament amb els fidels que s'hi van congregar.

Al llarg de la Visita Pastoral, Mons. Vives, va conèixer les diferents realitats de la parròquia: va fer-se present en les escoles francesa i andorrana, en la Universitat d'Andorra, en la guarderia; en la Llar Sant Julià, amb la gent gran; va visitar malalts i va parlar amb les persones que ho van demanar. També passejà pel Camí dels Drets Humans al seu pas per la parròquia i va poder veure el Museu del Tabac i una de les empreses del sector tabaquer del Principat, amb seu a la població, Tabandor.

També participà en la sessió extraordinària del Comú, en la recepció oficial del Copríncep a l'edifici tradicional de Casa Comuna, on Mons. Vives fou rebut pel Cònsol Major de la Parròquia, Hble. Sr. Josep Miquel Vila i Bastida, amb els Consellers del Comú, i altres autoritats de Sant Julià com el Ministre d'Economia del Govern d'Andorra, M.I. Sr. Gilbert Saboya; el Ministre de Salut, M.I. Sr. Carles Álvarez Marfany; el President del Grup Liberals d'Andorra, M.I. Sr. Josep Pintat, i altres Consellers, així com pel Rector de la Parròquia, Mn. Josep Chisvert, i l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàries.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1M 1,11-16.43-45.57-60.65-67 / SI 118 / Lc 18,35-43]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, verges i màrtirs; sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Dimarts [2M 6,18-31 / SI 3 / Lc 19,1-10]. Presentació de la Benaurada Verge Maria al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honorí, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Dimecres [2M 7,1.20-31 / SI 16 / Lc 19,11-28]. Santa Cecília, vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dijous [1M 2,15-29 / SI 49 / Lc 19,41-44]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. ■ Divendres [1M 4,36-37.52-59 / SI: 1Cr 29,10-12 / Lc 19,45-48]. Sant Andreu Dung-Lac, prev. i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs., a Còrdova.

25. ■ Dissabte [1M 6,1-13 / SI 9 / Lc 20,27-40]. Santa Caterina d'Alexandria, vg. i mr., titular del monestir del Sinai (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulenca; sant Erasme, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. □ Diumenge vinent, XXXIV de durant l'any, Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ez 34,11-12.15-17 / SI 22 / 1C 15,20-26.28 / Mt 25,31-46]. Sant Silvestre (†1267), abat, fundador de la branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prevere franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), religiós jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

Diumenge XXXIII de durant l'any

COMENTARI

Cal fer rendir els talents rebuts per al bé de tots

El llibre dels Proverbis —didàctic i moralitzant— és antologia de sentències curtes (cp. 10-29), introduïda per llargues instruccions poètiques (cp. 1-9) i conclouent amb una secció de sentències llargues i poemes curts (cp. 30-31).

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix. Veritat per a l'home i la dona. L'autèntica bellesa es troba en el treball digne i sobretot en obrir les mans als pobres i allargar el braç als indigents.

A Tessalònica viuen neguitosos: *quan i a quins moments arribarà el Dia del Senyor?* Centre clàssic de l'apocalíptica tradicional era datar l'hora fatídica dels esdeveniments finals i assenyalar-ne els indicis premonitoris.

Jesús aportà la gran novetat: serà imprevisible. *El Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada* (Mt 24, 44).

La qüestió és ser fills de la llum i del dia. La connexió vital amb Crist ens situa en camí segur, tot esperant el dia del Senyor Jesús amb plena confiança.

L'evangeli d'avui sobre la necessitat de fer rendir els talents rebuts cal recordar-lo sempre.

El protagonista principal és l'amo —el Pare Déu— que confia els seus béns als seus administradors —els fills.

Els béns confiats no són poca cosa. El qui rep menys —1 talent— rep l'equivalent als guanys d'un jornalero durant uns vint anys.

Valorar els talents rebuts implica reconèixer-nos molt estimats de Déu: cal agrair-ho. Els talents són nostres perquè Déu ens els dóna: fer-los rendir és la segona exigència.

Dels talents rebuts en som administradors: no «amos» per a fer-ne el que vulguem ni per a profit egoista.

Ens els dóna a tothom (cap fill és desheretat) perquè del rendiment d'uns i altres, diferents i complementaris, en sortim guanyant tots.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Feliç tu, fidel del Senyor.*

Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,1-6)

Germans, no cal que us escrivim quan i en quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensarà que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú.

Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sobriament.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,14-30) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava a fora del país cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que havia guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyat cinc més.

L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyat dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. Tu sabies que vull collir on no he sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs haves de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té de deu, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo a fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents».

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Prov 31,10-13.19-20.30-31)

Una mujer fuerte, ¿quién la hallará? Supera en valor a las perlas. Su marido se fía de ella, pues no le faltan riquezas. Le trae ganancias, no pérdidas, todos los días de su vida. Busca la lana y el lino y los trabaja con la destreza de sus manos. Aplica sus manos al huso, con sus dedos sostiene la rueca. Abre sus manos al necesitado y tiende sus brazos al pobre. Engañosa es la gracia, fugaz la hermosura; la que teme al Señor merece alabanza. Cantadle por el éxito de su trabajo, que sus obras la alaben en público.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,1-6)

En lo referente al tiempo y a las circunstancias, hermanos, no necesitáis que os escriba, pues vosotros sabéis perfectamente que el Día del Señor llegará como un ladrón en la noche. Cuando estén diciendo: «paz y seguridad», entonces, de improviso, les sobrevendrá la ruina, como los dolores de parto a la que está encinta, y no podrán escapar. Pero vosotros, hermanos, no vivís en tinieblas, de forma que ese día os sorprenda como un ladrón; porque todos sois hijos de la luz e hijos del día; no somos de la noche ni de las tinieblas. Así pues, no nos entreguemos al sueño como los demás, sino estemos en vela y vivamos sobriamente.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,14-30) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «Un hombre, al irse de viaje, llamó a sus siervos y los dejó al cargo de sus bienes: a uno le dejó cinco talentos, a otros dos, a otros uno, a cada cual según su capacidad; luego se marchó. Al cabo de mucho tiempo viene el señor de aquellos siervos y se pone a ajustar las cuentas con ellos. Se acercó el que había recibido cinco talentos y le presentó otros cinco, diciendo: «Señor, cinco talentos me dejaste; mira, he ganado otros cinco».

Su señor le dijo: «Bien, siervo bueno y fiel; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó luego el que había recibido dos talentos y dijo: «Señor, dos talentos me dejaste; mira, he ganado otros dos». Su señor le dijo: «¡Bien, siervo bueno y fiel!; como has sido fiel en lo poco, te daré un cargo importante; entra en el gozo de tu señor». Se acercó también el que había recibido un talento y dijo: «Señor, sabía que eres exigente, que siegas donde no siembras y recoges donde no esparces, tuve miedo y fui a esconder tu talento bajo tierra. Aquí tienes lo tuyo».

El señor le respondió: «Eres un siervo negligente y holgazán. ¿Conque sabías que siego donde no siembro y recojo donde no esparzo? Pues debías haber puesto mi dinero en el banco, para que al volver yo, pudiera recoger lo mío con los intereses. Quitadle el talento y dáselo al que tiene diez. Porque al que tiene se le dará y le sobraré, pero al que no tiene, se le quitará hasta lo que tiene. Y a ese siervo inútil echadlo fuera, a las tinieblas; allí será el llanto y el rechinar de dientes».